

17. ROČNÍK SKAUTSKÝCH TÁBORŮ

I. tábor – Skauti omladili!

Zatímco na silnicích Husák zdárně obchází bodový systém a Zdi by se nesmazatelně zapisují mezi města autobusových masakrů, tak v Borečku u Mimoně proběhl již tradiční skautský tábor. Starousedlíci (samozřejmě až na starého skauta pana Jelínka) zívají: „No a, to přeci je každé léto...“ Přesto skauti letos přišli s novinkou: Tábor pro mrňata - od dvou do pěti let. To tu ještě nebylo! Hned napoprve se jich sešla pěkná řádka, viz foto, a tak o zábavu nebyla nouze. Děti si měly nejen s kým hrát, ale přešel podnětů škýtało i neobvyklé prostředí bývalého vojenského prostoru Ralsko. Ráno připlouvaly labutě, které vozily své mladé na zádech jako v mikrobuse. Přes den třeba projížďka na voze taženým koňmi. Páni, až klobouky litaly. Nebo víte, jaké to je, pozorovat z kanoe ondady?! Zdá se, že dětem ani trochu málo nevedilo, že neuvídí večerníka, jak se uklání. Místo něho pozorovaly světlušky či poslouchaly rozeřvaného chřástala. Ani o dobré jídlo nebyla nouze, a to díky paní Evě Červenkové. Mimo jiné se ukázalo, že její vynikající borůvkové knedle velice účinně léčí abstinence příznaky závislosti na počítačích, které sužovaly některé nejmenované rodiče (autora textu - pozn. red.). Asi bych měl borůvkoterapii doporučit kolegovi Nešporovi...

Inu, skaut pro malé děti a jejich rodiče je zkrátka dobrý tip nejen na příští prázdniny. Po celý rok se totiž můžete zúčastňovat akcí, které pro rodiče a malé děti pořádají místní skauti.

PhDr. Mgr. Jeroným Klimeš, Ph.D.

INZERCE

Pronajmu nebytové prostory v Líbezních, kolaudované jako sklad nebo kanceláře - 250 m², 6 místností, 15 tis. Kč/měs. Kontakt - tel.: 606 569 424

TRUHLÁŘSTVÍ ČERVENKA
PLASTOVÁ OKNA A DVEŘE
ZIMNÍ ZAHRADY

pětimorový profil • záruční servis zdarma
výroba • montáž • demontáž
zednické začístení • okenní doplňky

areál VÚK, Panenské Břežany 50
250 70 Odolesná Voda
http://www.plastovaokna.net
e-mail: info@plastovaokna.net
tel./fax: 283 970 611, mobil: 608 807 873, 608 240 808

ZLATÁ TRUMPETA
BARVY LAKY DROGERIE

Johnstone's, Balakom, Motip, Lach-ner, Debeer, Storch, Madel, Qualichem, Weber-Terranova

Míchání barev na počkání:
• fasády, interiérové barvy
• lazury, syntetické barvy
• autolaky (Debeer)

Stanislav Řápek
Mělnická 39, Líbeznice
tel.: 603 535 608
http://www.barvy-libeznice.cz

Po-Pá 8:00-18:00, So 8:00-12:00

II. tábor – Brána času

Od 4.-22. 7. se konal tábor pro skauty a skautky, rovery a rangers. Na meandru Ploučnice stálo několik stanů a Tee-pee, stožár, na kterém plápolala vlajka a ohniště. Tábor čekal na své nové obyvatele. Ti dorazili vzápětí, skupina unavených lidíček s výborem náladou po dlouhém pochodu z Líbeznice do Hradčan. Tento pochod je téměř každoroční zkouškou „skautské dospělosti“. Letos ho navíc zdolali v časovém rekordu! Zbytek dětí dorazil druhý den ráno autobusem do Hradčan. Prvních několik dní tábora jsme věnovali přípravě dřeva, zabydlování se v tee-pee, výrobu táborových staveb (brána, lesní tělocvična, hřiště, latriny...) a sžívání se s přírodou. Později začala táborová hra Brána času, díky které jsme se podívali do doby kamenné, starověku, středověku, prošli jsme si oběma světovými válkami a budoucností, kde jsme byli zajatci robotů a stali jsme se bytostmi bez emocí. Každé dva dny jsme prošli Bránou času, většinou pronásledování nepřítelů dobových obyvatel a očekávali co nás čeká dál. Na letošním táboře se ukázalo, že Šedá perla a Želvaj je sehraná skupina lidí, která se umí podržet i v těch nejsmutnějších dnech a dokáže prožít nezapomenutelné zážitky plné smíchu a úsměvů.

Děkuji všem vedoucím (Lachtan, Stoupa, Kotla, Skiv, Gigi, Roští) za přípravu tábora, kuchařkám (Věra, Hana a Pája) za spokojenou plnou bříšku a děkuji všem účastníkům za SUPER TÁBOR pod junáckou vlajkou!!!!

Martina Srbová

III. tábor – Po stopách praotce Čecha

Letní tábor včítat a světlušek proběhl od 22. 7. do 5. 8. Tématem celotáborové hry byly staré pověsti české, které zahrnovaly formou her nejznámější pověsti Aloise Jiráska. Během tábora se děti zdokonalovaly i ve skautské praxi, tedy v uzlování, v práci s buzolou, v šifrování apod. V druhém týdnu proběhly sportovní soutěže se sousedním tábořem včítat a světlušek z Benátek nad Jizerou. Dlužno podotknout, že většina vítězství byla pro náš oddíl z Líbeznice. Až na poslední dva dny tábora, bylo překrásné počasí, které umožňovalo denní koupání, plavbu na lodích a jeden celodenní výlet na zříceninu hradu Ralsko, zkrátka vše co k pořádnému skautskému táboru patří. Většina z jedeadvaceti dětí se při odjezdu již těšila na příští letní tábor našeho skautského střediska „Willi“ Líbeznice.

Petr Figalla

Za úspěšný průběh tábora patří poděkování všem zúčastněným vedoucím a hlavně kuchařkám.

Restaurace „Pohoda“

italská kuchyně
Po-Ne 11⁰⁰ – 23⁰⁰

Mělnická 232
250 65 Líbeznice • Praha-východ
Mobil: 732 353 881

Pavel Tůma - RITA
REKLAMA & MARKETING

Barevné a černobílé kopírování
Grafické návrhy, tvorba www stránek
Razítka TRODAT, výroba vlajek
Reklamní předměty - potisk, razba, laser
Reklamní polepy vozů, výroba textů a cedulí
Reklamní textil - potisk, výšivka
Tisk vizitek, letáků, tiskovin, pozvánek, satebních oznámení, novoročenek a další

Tel.: 728 997 540
e-mail: ritareklama@ritareklama.com
http://www.ritareklama.com

STAVOBAZAR
ŽELEZÁŘSTVÍ
ELEKTROMATERIÁL
PŮJČOVNA NÁŘADÍ

Julie Hrdinová
Mělnická 39
Líbeznice
tel.: 283 981 096

OTEVÍRACÍ DOBA
po - pá 9:00 – 17:30
so 9:00 – 12:00

Alumex, s. r. o.,
Měšická 408, Líbeznice
/před benzinovou pumpou/
tel./fax: 283 981 252, 042, mobil: 602 334 565
e-mail: alumex@quick.cz, www.alumex.cz

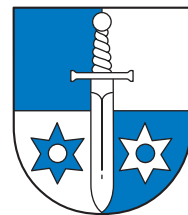
Prodejní doba, poradenství: Po-pá 7-16, út do 18 hod.

Hliníkové - lakované i nelakované, měděné, titan-zinkové, pozinkované a jiné střešní krytiny, tabule a pásy

• Úprava na míru pro různé užití •

Kompletní sortiment příslušenství ke střechám z Al, Cu, ZnFe a TiZn

• Materiál k odběru na počkání •

LÍBEZNICKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 4 • ROČNÍK 4 • 2006

CESTA DO (NE)ZNÁMA

Jsou to již skoro tři měsíce, co jsme v Líbezních přestali potkávat policistku Lídu Žemberyovou. Letos v květnu dostala nabídku, aby vytvořila úplně od začátku městskou policii v Bakově nad Jizerou. Podle jejích vlastních slov to byla „velká výzva“, která se nedala odmítnout, proto nabídku přijala. Jak se teď má a jak si zvyká v novém působišti? Abych dostal odpověď na tyto, ale i další otázky, rozjel jsem se za ní v polovině července podívat přímo do Bakova.

Ahoj Lído, tak jak to jde? Jak jsi si zvykla v Bakově?

Zní to asi dosti vtipně, protože jsem vlastně znovu začínala úplně od nuly, úplně sama, stejně jako před lety v Líbezních, jenom s tím rozdílem, že tady v Bakově jsem čekala na kolegy dva měsíce, kdežto předtím tři roky. Shodou okolností tehdy při nástupu do Líbeznice jsem přijela Renaultem a teď do Bakova jsem přijela Renaultem znovu, což je docela zvláštní náhoda...

Zdejší lidé si na mě postupně zvykli, protože před vznikem zdejší městské policie tady nebyl nikdo, kdo by na ně dohlížel a snažil se udržovat pořádek v mezích zákona. Ale myslím, že jsem

zde začala dobře, protože ohlasy jsou zatím velmi pozitivní. Skoro každý den mi starosta sděluje vzkazy od občanů, kteří děkují za rychlé řešení jejich záležitostí, z čehož mám velkou radost. V červenci nastoupili mí kolegové, mí podřízení, kteří se také zde ve městě skvěle zaběhli. Dostali jsme krásnou nově zrekonstruovanou služebnu kousek od městského úřadu, nad kterou mám také svůj byt (jako šerif na divokém západě - pozn. red.). Zde po Bakově jezdím buď na kole, díky tomu jsem opět o něco zhubla, nebo na policejním skútru, který jsem si sama vybrala a pokud nás jede více nebo když potřebujeme rychle operativně zasáhnout, tak zánovní Škodou Octavia combi. O pěstrost dopravování tady nemám nouzi...

Ono to ale samozřejmě záleží hlavně na tom, kolik si může dovolit dát samospráva peněz na policii, kterou zřizuje. Bakov má určité jiné rozpočet než Líbeznice a zdejšímu městu asi už, jak se říká, teklo hodně do bot, když se rozhodlo vložit tyto nemalé investice do zřízení a hlavně vybavení

městské policie?

To ano. Myšlenka vytvořit v Bakově městskou policii je stará skoro šest let. Byla to samozřejmě opět otázka financí a také toho, že zdejší lidé jsou více nedůvěřiví k účinnosti a smysluplnosti jejich policie. Každopádně se mi podařilo hned na počátku mého působení zde tyto obavy vyvrátit, což je pro mne potěšujícím výsledkem mého zdejšího snažení. Co se týče kriminality zde ve městě, tak nejvíce do očí bijícím zjištěním byla absolutní neukázněnost řidičů, kteří parkovali, kde zrovna potřebovali, na chodnících, na trávnících, na přechodech pro chodce nebo v protisměru. Toto byla první věc, na kterou jsem se zaměřila a výsledkem je, že dnes si takovýto „luxus“ dovolí už opravdu málokdo. Svůj díl na tom má také to, že jsme určeni pouze pro toto město a na místě, kde se nějaký takovýto přestupek vyskytne, můžeme být opravdu záhy. Takový neukázněný řidič je skoro „sebevrahem“, protože stojím za rohem a čekám...

Další věc, která se v Líbezních nevyskytovala, je blízkost automobilky Škoda. Tím jsme městem, kde jsou ubytovny pro dělníky ze Slovenska, Ukrajiny, Bulharska, dále tu žije romská komunita a tito všichni lidé jsou potenciálním zdrojem problémů od rušení nočního klidu počínaje rvačkami a výtržnostmi konče. Toto je ale pouze část z přestupků, které jsou zde na denním pořádku a které nakonec donutily úřad založit Městskou policii a investovat do ní.

Je to tedy jiné než v Líbezních...

Ano, tam jsem se s takovou kriminalitou a zvláště v takovém rozsahu nikdy nesetkala.

A porovnáváš výkon služby u nás a v Bakově?

Stoprocentně porovnávám. Zákon o Obecní policii je pouze jeden, takže vlastně dělám stejné věci jako v Líbezních a zatím jsem se nesetkala s něčím, co by mně až tak moc překvapilo. Mám pouze jedno smutné zjištění, se kterým se s Líbeznickými ráda podělím. Mezi lidmi z této oblasti panuje velká závist a hrozně žáluje. S různými pomluvkami a lži se zde setkávám opravdu často. Asi na to má vliv právě to, že díky Škodovce se zde berou větší platy, což pro místní znamená vyšší životní úroveň než jinde, na což jsou pyšní a tím nejsou tak otevření jako třeba lidé v Líbezních, se kterými se toto nedá vůbec srovnat.

A copak jsi se na sebe tedy dozvěděla ty?

Třeba že jsem bývalá bachařka, nebo že jsem se na tomto policejním skútru vykopala a mám zlomenou ruku apod... V Líbezních nevím o tom, že by se tam takové nebo podobné věci povídaly... Jinak se musím přiznat k tomu, že na Líbeznice často vzpomínám.

Z toho budou mít asi Líbezníci radost...

Možná. K mému odchodu musím říci, že to asi zřejmě mělo tak být, protože nadešel čas, kdy jsem cítila, že je v mém životě třeba něco změnit. Ale přesto byl tento odchod

/Pokrač. na straně 3/

Máte zájem o nejčerstvější informace z Obecního úřadu a aktuální zprávy o dění v obci? Není nic jednoduššího, pošlete svou e-mailovou adresu na obec@libeznice.cz

NOVINKY Z OBECNÍHO ÚŘADU

Vážení občané Líbeznic, uběhlo více než čtvrt roku a nový most je již v provozu. Obyvatelé domků při objíždě trase si mohli oddechnout, jiní mají opět po klidu, ale všichni jsme si uvědomili, jak je i pro místní dopravu most důležitý. Po rozebrání původního mostu bylo zjištěno, že byl ještě v horším stavu, než se předpokládalo a oprava tedy byla skutečně nezbytná. Podle projektu byl vybudován i úzký chodník na protější straně. Zajímali jsme se, proč nebylo obnoveno zábradlí mezi chodníkem a vozovkou a projektant nám vysvětlil, že původní zábradlí vlastně jen opticky oddělovalo vozovku od chodníku, který byl ve stejné úrovni. I lehké osobní auto zbrádlí snadno prorazilo a mohlo ohrozit chodce. Současné chodníky mají vyšší náslapnou výšku a vyšší obrubníky mohou do určité míry pomoci vrátit vozidlo zpět do vozovky. Jiná otázka je rozstřikovávání vody nebo sněhové břečky. Podle projektanta je i toto nyní řešeno lépe a spád vozovky i odvod dešťové vody by měl rozstřikovávání zabránit. Přesto jsme společně s panem Ing. Vondrášem při kolaudačním řízení získali souhlas k dodatečné montáži zábradlí pro případ, že by se to ukázalo jako nezbytné.

V průběhu uplynulých let byly nainstalovány takzvané městské zábrany z důvodu oddělení

chodníku od vozovky před budovou pošty a na dalších místech, kde není chodník vyvýšen nad vozovkou. Při uvádění mostu do provozu dne 10. 7. 2006 vyjádřili všichni přítomní naději, že se brzy sejdeme při slavnostním zahájení provozu na plánovaném obchvatu obce.

Prakticky okamžitě ale můžeme zahájit jednání, aby byla dálková doprava ve směru na Mělník a Českou Lípou značena a vedena po dálnici a po odbočení u Nové Vsi po silnici I/16, která již neprojde až do Mělníka, ani jedinou obcí. Dne 30. 6. 2006 byl totiž uveden do provozu obchvat

obcí Spomyšl a Mlčechovosty a nabízí motoristům skutečně luxusní jízdu z Prahy až na Mělník bez nutnosti snižování rychlosti v obcích.

V rozporu s původní informací uvedenou v Líbeznickém zpravodaji č. 3 jsme nakonec obdrželi dotaci i na alej do Měšic. Dotace činí 80 tisíc Kč, celková cena zakázky bude 160 tisíc Kč. Jako dodavatel byl zastupitelstvem vybrán Školní statek Mělník, který se podílel i na realizaci parčíku za samoobsluhou. Výsadbou proběhne po ukončení vegetačního období (v říjnu až listopadu 2006) a bude ji tvořit 100 mladých stromů.

Od července má obecní policie nové personální obsazení a věřím, že kvalita služeb se tím nezhorší, ale naopak. Novinkou je také jediné telefonní číslo, na němž bude k zastižení službu konající strážník: 724 112 124. Obecní policie má nyní větší pravomoci než v minulosti a proto žádám všechny, aby se snažili dodržovat předpisy, nevjížděli tam, kde je to zakázáno a neničili veřejný majetek a veřejnou zeleň. Obecní policie svojí přítomností chrání i Vaš majetek a Vaši bezpečnost.

Děkuji Vám, přeji hezké léto a příjemné prožití doby dovolených.

Otakar Hlavín, starosta

RYCHLOSTNÍ LIMITY V LÍBEZNICÍCH BYCH ZATÍM NEMĚNIL

Od 1. července letošního roku platí nová pravidla silničního provozu, která zavádí oproti dřívějšímu spoustu novinek hlavně co se týče represí za jejich porušení. Ať už jde o tolik diskutovaný bodový systém nebo výši pokut za jednotlivé přestupky, které jsou v poměru k výši průměrného platu nejvyšší v Evropě. Jelikož toto téma je zajímavé také pro čtenáře Líbeznického zpravodaje, požádal jsem o rozhovor na toto téma člověka v Líbeznicích možná nejpovolnějšího, vedoucího oddělení dálniční policie na D8 v Nové Vsi mjr. Mgr. Františka Závorku.

Jaký je váš názor na nový silniční zákon?

Celkově ho hodnotím pozitivně, protože ať je to jak chce, jeho dopady jsou veskrze kladné, je méně nehod, překročení rychlosti ubylo a také skoro o polovinu klesl počet usmrcených na silnicích. Ale jako každý zákon, který vyšel z dílny našich poslanců, určitě není dokonalý. Je určitě potřeba některé věci v něm změnit. V některých oblastech bych se takové změny rád dočkal co nejdříve.

Co máte konkrétně na mysli?

Třeba ustanovení týkající se cyklistů. Cyklista, který pojedje třeba po silnici nebo i po stezce a spadne z kola a přitom se zraní, je postižitelný jako každý jiný účastník silničního provozu a hrozí mu pokuta ve výši od 25 000 - 50.000 Kč.

Ano, na tuto nedávnou kauzu si vzpomínám, kdy se podobná věc již stala a řešilo se to ve správním řízení. Nakonec snad tento cyklista

pokutu nedostal.

Dnes v mnohých případech nemáme jinou možnost než pokutu udělit nebo přestupek předat ke správním řízení. Již nemáme mnoho prostoru vyšetřit přestupek domluvou. Za každou věc je v zákoně přesně stanovená sankce, což je konkrétně v tomto případě nesmysl.

Nebo třeba zákaz zastavení na autobusové zastávce, který platí také pro autobusy...

Ano, to je další věc, ale takových nedodělků je tam víc.

Jak se díváte na sankce za překročení rychlosti, kde je minimální tolerance a díky tomu někteří řidiči jezdí pomaleji než můžou a tím vlastně brzdí provoz?

Toto pramení z toho, že v minulosti se rychlostní limity nerespektovaly a dnes z obavy před sankcí řidiči citelně zpomalili. Je to, myslím, otázka času, kdy si všichni na tato pravidla zvyknou a provoz bude znovu plynulý. Kdyby se tak nestalo, neumím si představit jaký by byl stav po 1. září, kdy začnou jezdit školní autobusy a lidé nebudou na dovolených. Zřejmě by to vyústilo v dopravní kolaps. Hlavně v Praze.

Nebyla by cesta v tolerování krátkodobých překročení rychlosti na předjetí?

Tuto věc bych viděl spíše z té druhé strany, tzn. revidovat veškeré dopravní značení, které existuje, včetně přechodů v obcích a v místech, kde je možnost, zvýšit rychlostní limit dopravní značkou. Zaměřit se na to, kde jsou zbytečné třicítky nebo čtyřicítky a ty zrušit. Má to ale háček v tom, že policie může tento stav pouze připomínkovat na příslušný úřad. Je tedy plně v kompetenci takového úřadu, jestli nakonec toto dopravní značení změní nebo nikoli.

Jak se díváte na novou kompetenci městské policie měřit rychlost? Vždyť jsou to hlavně tyto složky, které postaví radar hned za cedulí začátek obce na rovném přehledném úseku s tím, že zde mají téměř jistý výběr pokut, které jsou přínosem do rozpočtu města, které tuto policii zřizuje?

Mě osobně se tato kompetence moc nelíbí,

protože si myslím, že posláním městských nebo obecních policií je trochu v něčem jiném, jako například v dodržování veřejného pořádku, parkování, zákazy vjezdu apod. Bojím se, aby to nesklouzlo k tomu co říkáte, aby se občan nezačal cítit méně bezpečně jenom kvůli tomu, že je výhodnější pro městskou policii měřit rychlost. Velkou nevýhodou je i to, že vlastně neexistuje jednotný kontrolní mechanismus, který by byl nad městskou policií.

Tímto tématem jsme se pozvolna přenesli na přestupky páchané samotnými policisty, ať už jde o stodevadesátikiletrovou rychlost policejního prezidenta pana Husáka nebo nehoda v opiloti vedoucího dopravního inspektorátu ve Frýdku Místku pana Čaše. Také jsme mohli slyšet ředitele dopravní policie pana Bambase, který řekl, že pro policii žádné limity neplatí, řidiči se nemusejí prý ani pásat a za jízdy mohou klidně i telefonovat. Co vy na to?

Mě nepřísluší kritizovat vyjádření svého nejvyššího nadřízeného, ale všeobecně by policisté přestupky dělat neměli, poněvadž by se to dalo brát jako zneužití pravomocí. Ono je to totiž dvousečné, protože pokud při kontrole hlídka zastaví takové vozidlo, které překročilo rychlost, musí o tom podat hlášení. Jestliže ale bude chtít řidiči takového policejního vozu pomoci, je to taktéž zneužití pravomocí se všemi důsledky z toho plynoucími. Já všem svým podřízeným proto říkám, aby jezdili tak jak se má a nekomplikovali život svým kolegům, kteří je zastaví. Samozřejmě zcela jiná věc je, když se jedná o nějakou akci nebo zásah. Jistěže se může stát, že vozidlo nebude mít zapnutý maják, aby pachatele příjezd hlídky nepoplašil a ta ho mohla zajistit, ale rychlé jízdy do samoobsluhy pro svačinu jsou jasným příkladem zneužití pravomocí. Stejně je to s parkováním na nejrůznějších místech a zákazech, pokud jde o akci tak ano, jinak určitě ne. Stejně je to i u vozidel záchranných služeb apod.

V této souvislosti mne napadá, jak se vám líbí umělé snižování rychlosti tak často používané na dálnici Praha – Brno za účelem

/Dokončení na vedlejší straně/

CESTA DO (NE)ZNÁMA... dokončení

pro mne hodně těžký a dnes se mohu přiznat k tomu, že jsem ho i obřečela. Nejhorší bylo, když se blížila poslední služba a potkávali mae děti, které se mae ptaly, kdypak bude zase dětská diskotéka, nebo Miss a Missák nebo jiné akce, které jsem pro děti v Líbeznicích připravovala... To byl okamžik, kdy jsem jim nebyla schopná odpovědět. Potom mi třeba děkovali lidé, že jsem jim pomohla, často také s osobními problémy.

A chtěla bys tedy tímto prostřednictvím Líbeznickým něco vzkázat?

Ano, že je všechny moc pozdravuji, mám se dobře

a kdykoliv budou potřebovat radu nebo pomoc, mohou se na mne klidně obrátit.

Já bych jen dodal, že tě budou moci i nadále občas vidat při různých akcích v Líbeznicích, kde s tvou pomocí určité počítáme. Nejbližší takovou akcí je chystané Líbeznické posvícení, kterým nás bude celé odpoledne v roli moderátorky provázet.

Určitě, a za sebe mohu říct, že podle přichystaného programu je posvícení čím dál lepší a občané Líbeznic se mají určitě na co těšit.

Rád bych ti za sebe a za celou redakci zpravodaje poděkoval za rozhovor a popřál ti v novém působišti hodně zdaru a štěstí, ať už

KDYŽ JSME HRÁLI KULIČKY

Generace jdou neúprosně za sebou a každá se zapsala do dějin států, obcí, svým písmem, které si můžeme přečíst a připomenout si, jak to bylo tenkrát. Mezi farou a tehdejší školou byl obchůdek školních pomůcek a kolem něj bylo na zemi vidět mnoho důlků.

Některé udělané „kramflekem“ – do těch se kuličky házely. Druhé dírký byly menší, do těch se cvrnkalo. Po skončení školy vybíhli žáci na plac a hrálo se až do tmy.

Po době kuličkové přišla doba kopané. Kdejaký plácek byl obsazen kluky, kteří hráli s „hadrákem“. Meruny byly vzácné. Vlastnili je pouze v místním fotbalovém klubu.

Přišlo jaro 1971 a začalo období „Areálu zdraví“, kterému je letos třicetpět roků. Bylo to místo, kde byly dvě ramena potoka a taras pro skládku řípy. Jedno rameno teče v kanalizačních rourách a taras je zavezen a rostou na něm stromy. Nebyla zde elektřina, ani vodovod, ani kanalizace.

Od vzniku „Areálu“ bylo každým rokem vždy něco aového vybudováno. Postupně vzaikly velká budova pro stolní tenis, dvě hřiště odbíjené, dva tenisové asfaltové kurty, běžecká dráha, brouzdaliště pro děti s houpačkami. Dnešní hodnota „Areálu“ je několikamilionová a bude stále růst, zvláště až přibudou další plánované moderní prvky relaxace dětí a dospělých.

Milan Korejs

KŘÍŽ S KRISTEM

Další historická památka v Líbeznicích se objevila v novém hávu. Tentokrát se jedná o kříž s korpusem Krista, umístěným v rohu farské zahrady před hřbitovem, kde se stýkají Hovorčovičká a Mělnická ulice.

Kříž byl postaven na popud faráře Zimmermanna a úředníka cukrovaru Viléma Kargra. Stavba byla dokončena a kříž slavnostně vysvěcen na svátek Panny Marie roku 1875. Na kříž tenkrát přispěly komtesy Anna a Johana Nosticovy, rodina Kargrova, pakoměřický sládek Karel Stříbrný, líbezniční občané a Jan Fischer, tehdejší ředitel cukrovaru. Celková pořizovací částka činila 180 zlatých.

Restauraci se podařilo provést díky plně finanční dotaci líbeznického obecního úřadu. Vlastní renovaci provedl prof. Karel Štojd z Vyšší odborné školy uměleckoprůmyslové v Praze ve spolupráci s naším uměleckým kovářem Alešem Horáčkem. S prof. Štojdlem jsme se již setkali při restauraci roko-

OSLAVA DĚTSKÉHO DNE U NÁS

Tak jako každý rok v červnu Výbor pro kulturu a styk s veřejností, ve spolupráci s místními hasiči, baráčníky, zahrádkáři, skauty a MŠ Líbeznic, připravil Dětský den v areálu zdraví. Naše bývalá policistka Lída Žemberyová stejně jako loni opět skvěle moderovala. Nebylo jednoduché připravit soutěže, zvládnout nemalý počet dětí, mít dostatek cen, aby se na každé dítě dostalo. Bez obětavých lidí, kterým není zatěžko věnovat svůj volný čas pro druhé, by tato akce nemohla být uskutečněna. Proto všem, kteří dokázali pomoci, patří nemalý dík.

Do budoucna bychom však uvítali, kdyby i zastupitelé obce pořádané akce podpořili alespoň svou účastí.

Mgr. Hana Závorková

RYCHLOSTNÍ LIMITY... dokončení

měření rychlosti? Není to pouze šikana řidičů ze strany policie, vždyť tímto vlastně také ucpávají dálnici?

K tomuto bych rád řekl, že tento způsob neuznávám. Pokud je v místě opravdu uzavírka z důvodu opravy, nebo se jedná o bezpečnostní akci, kdy se kontrolují např. kamiony, proč ne, ale uměle snížit rychlost za účelem měření je hulvátství. Kdyby měřili volný úsek a potom si rychlost stáhli a z jednoho pruhu si vytvořili místo kde tyto přestupky řeší, dá se to v rámci bezpečnosti

ospravedlnit, ale jinak se mi tento způsob nelíbí. U nás na D8 toto neděláme.

Měnil byste rychlostní limit v Líbeznicích nebo při vjezdu do obce?

Zatím ne, počkal bych cca půl roku jestli je čtyřicítky v obci nepostradatelná nebo zda by se mohlo jezdit padesát, ale v současné době by byla změna i vzhledem k poměrně vysokému počtu usmrcených chodců v minulosti předčasná. Spíše bych se přikláněl k tomu, aby obec pořídila stacionární měřič rychlosti jaký je třeba při vjezdu do starých Dáblíc ze směru od dáblického hřbitova

po pracovní stránce, tak i v osobním životě a aby si našla cestu do srdcí i bakovských občanů, stejně jak se ti to podařilo u nás v Líbeznicích.

Moc děkuji za přání a ráda bych dodala, že k lidem v Líbeznicích mám opravdu velmi blízko a zůstanou nezapomenutelnou částí mého života.

Díky za rozhovor

Radek Kraus

kové kazatelny v kostele sv. Martina, Aleš Horáček pak provedl dokonalou obnovu historických lustrů v lodi a presbytáři kostela. Myslím, že spolupráce obou restaurátorů byla velmi účelná a že touto akcí nekončí.

Celý komplex je litinový. Korpus Krista byl z kříže sejmuto autojeřábem a po páskování byl pozlacen. Pro zlacení byla použita olejová metoda – mixtion. Nalepené folie jsou z 22-karátového zlata. Pro zajímavost uvádím, že váží přibližně 150 kg. Tabulka s nápisem INRI je nová, právě tak jako hřeby. Tyto části pocházejí z dílny pana Horáčka, který rovněž vyspravil těleso kříže.

Zvláště v letním slunci lze ocenit tuto zlatem zářící památku naší minulosti, která svým pojetím plně zapadá do koloritu obce.

Ing. Karel Stoll

a umístila ho na silnici od Zdib, aby řidiči viděli jak rychle jedou. Ono takové blikající číslo také působí na většinu řidičů tak, že zpomalí. Ale ani na této zdíbské bych rychlost nezvyšoval, nehod tu bylo opravdu spousta a když k tomu přičteme nevyhovující výjezdy na hlavní silnici z objektů co jsou u ní, je to stále dosti rizikové místo. Nebránil bych se ale tomu, až bude v budoucnu hotový obchvat a doprava do obce a v obci se zklidní, toto všechno přehodnotit a rychlostní limity upravit.

Díky za rozhovor,

Radek Kraus